

Arrest

nr. 126 145 van 24 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 10 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VERKEYN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 26 augustus 2013 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 15 januari 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, K. Y., verklaart van Tibetaanse afkomst te zijn en over de Chinese nationaliteit te beschikken. U werd geboren op 13 maart 1978 in Jangthank in Ladakh in India. Uw vader is afkomstig van Shigatse in de Volksrepubliek China en uw moeder was een Khampa van Kham, zij overleed echter toen u nog zeer jong was. Uw ouders vluchtten naar India in de periode dat Tibet zijn onafhankelijkheid verloor. Uw vader verblijft momenteel in Ladakh in India. U woonde uw hele leven in India, waar u op verschillende plekken verbleef, afhankelijk van het werk dat u deed. Van uw geboorte tot de leeftijd van 4-5 jaar, toen uw moeder overleed, verbleef u in Jangthank in Ladakh. Vervolgens ging u naar school in de Tibetan Childrens Village School (TCV) in Leh in Ladakh. U bleef daar tot u 16 jaar oud was en studeerde tot de 7e graad. U verbleef er in het huis van uw oudere zus. Op 16-jarige leeftijd verliet u de school en trouwde u voor de eerste keer. U woonde ook in Leh in Ladakh met uw echtgenoot en jullie kregen een zoontje in 1997. Een jaar later, in 1998 scheidde u echter van uw eerste man. U bleef in Leh wonen met uw kind en deed verschillende jobs (helper, constructor,...), naargelang het aanbod van werk. Vanaf het jaar 2000 ging u tijdens de wintermaanden werken voor sweaterverkopers in Hampi in Centraal-India en in de zomer keerde u terug naar Ladakh en deed u eender welk werk dat u kon vinden. Zo ging het door tot in het jaar 2006, wanneer u uw huidige man ontmoette. Uw huidige echtgenoot werd geboren in China en kwam op 14-15 jarige leeftijd naar India. In 2008 kregen jullie samen een zoontje. Jullie woonden in het dorp Amdo in McLeod Ganj in Dharamsala in India en jullie werkten daar beiden in een restaurant. Uw man werkte als ober in Tibetan Kitchen en u deed de afwas en serveerde eten in Amdo Restaurant. Vanaf 2009 ging u jaarlijks 6 maanden werken in Kalangkoth in Goa aan de West-kust van India en 4 maanden in Ladakh in het Noorden. U werkte er als bediende voor Tibetaanse zakenmensen en u verkocht sweaters en juwelen en dergelijke. Tussendoor ging u over en weer naar Dharamsala waar uw man en 2 zoontjes verbleven.

In juni 2012 reisde u samen met uw echtgenoot en uw jongste zoon naar China. U verbleef er ongeveer 3 maanden bij de familie van uw man in Machu in Amdo. Om deze reis te kunnen maken vroegen jullie een reisdocument aan bij de Chinese ambassade. Na enkele pogingen verkregen jullie dit document. Jullie vertrokken met het idee in China te blijven wonen en niet meer terug te keren naar India, maar dat bleek moeilijk. Jullie werden immers strikt gecontroleerd en in de gaten gehouden door Chinese functionarissen. Er werden foto's genomen van jullie verblijfplaats en jullie mochten niet heen en weer reizen. Ze namen zelfs jullie bloed af en ook een staal van jullie haar. Jullie reisdocument werd eveneens afgenomen en het kostte jullie heel wat moeite om dat terug te krijgen. Jullie besloten dan ook dat het beter zou zijn terug te keren naar India en op 2 september vertrokken jullie uit China. Ongeveer een jaar later vertrok u alleen vanuit India naar Europa, uw echtgenoot en 2 zoontjes verblijven op dit moment nog steeds in Dharamsala in India. U wilde India verlaten omdat Tibetanen er volgens u geen rechten hebben en geen nationaliteit kunnen verkrijgen, omdat de Indiërs op een slechte manier naar jullie kijken, omdat het moeilijk was om het werk te vinden dat u wilde en ook omwille van de toekomst van uw kinderen. U betaalde 1 150 000 roepies aan een smokkelaar om voor u in u IC een visum te regelen voor Europa. 50 000 roepies daarvan hadden jullie zelf gespaard, het overige bedrag leenden jullie van enkele vrienden van uw man. Jullie spraken af dit bedrag jaar per jaar terug te betalen met een rente van 2,5 procent. U verbleef een 2-3 tal dagen in Majnu Ka Tilla in Delhi en vandaar verliet u India op 16 augustus 2013. U vloog via Doha naar Parijs en u verbleef ongeveer 9-10 dagen in Frankrijk. Vervolgens reisde u met de auto naar België, waar u aankwam op 26 augustus en diezelfde dag asiel aanvraag. Uw originele RC werd afgenomen door de politie bij uw vertrek uit India, toen u een exit visum aanvraag. Uw originele IC diende u af te geven aan de smokkelaar en deze werd door hem verbrand.

Bij een terugkeer naar Tibet vreest u daar geen gelukkig leven te kunnen leiden en u vreest daar problemen te hebben van dezelfde aard als toen u daar op bezoek was bij uw schoonfamilie.

Bij een terugkeer naar India vreest u het moeilijk te zullen hebben omdat u daar geen RC meer heeft en u vreest gearresteerd te zullen worden door de politie omdat u uw reis naar hier gekocht heeft en omdat u illegaal gereisd heeft met een vals visum in uw IC.

Ter staving van uw identiteit en uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw originele Groene Boekje, het originele reisdocument van u en uw zoon waarmee jullie naar China (Tibet) reisden, uw originele geboortecertificaat, een kopie van uw RC (Registration Certificate), een kopie van de RC en het Groene Boekje van uw echtgenoot, een kopie van de RC en het Groene Boekje van uw oudste zoon, kopieën van de geboortecertificaten van uw 2 zonen, de originele scheidsdocumenten (2) van met uw vorige echtgenoot, een brief van het Bureau van de Dalai Lama in Delhi, 9 foto's van uw bezoek

aan China (Tibet), uw ID kaart van toen op school zat in TCV (Tibetan Children's Village) in Ladakh en de enveloppe waarmee deze documenten naar België werden verstuurd.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt vastgesteld dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling, noch voor de status van Subsidiaire Bescherming.

U bent van Tibetaanse origine en beschikt, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in uw hoofdte aanzien van de VRC.

U verklaart in Ladakh in India te zijn geboren en buiten een bezoek van 3 maanden in 2012 aan de familie van uw echtgenoot in China (Tibet), steeds op verschillende plekken in India te hebben gewoond tot aan uw vertrek naar Europa op 16 augustus 2013. Overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan uw administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC. In casu blijkt uit uw verklaringen en neergelegde documenten dat u over een verblijfsrecht beschikt in India en in het bezit was van een dergelijke RC (CGVS p. 3 en p. 5-6). Betreffende de feiten die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit India stelt het CGVS het volgende vast.

U verklaart India te hebben verlaten omdat u er geen rechten had, omdat de mensen er op een slechte wijze naar jullie keken en omdat u aan de toekomst moet denken van uw kinderen (CGVS, p. 9). Wanneer u dan gevraagd wordt concreet te vertellen wat u persoonlijk bedoelt met de verklaring dat u geen rechten had in India, dan blijft u echter louter algemeen en vertelt u over de situatie van Tibetanen in India. U stelt dat u in India werd geboren maar dat u er nog steeds een vluchteling bent en dat u er ondanks dat u in India bent geboren nog steeds het burgerschap niet heeft gekregen. U voegt daaraan toe dat dat probleem niet alleen voor u geldt maar voor alle Tibetanen. U geeft verder nog enkele algemene voorbeelden dat Tibetanen problemen kunnen ondervinden in India bij het kopen van een auto, het kopen van een stuk land of het verbouwen van een huis of settlement (CGVS, p. 9). Als u dan opnieuw de vraag wordt gesteld om concreet over uw persoonlijke situatie te praten in India en specifiek te vertellen waarom u beslist hebt India te verlaten, omwille van welke persoonlijke problemen, dan kan u slechts dezelfde verklaringen herhalen. U stelt India te hebben verlaten omdat u er geen rechten had, omdat u er de nationaliteit niet kon krijgen en omdat het er zeer moeilijk was om werk te vinden (CGVS, p. 10). Wanneer u dan opgemerkt wordt dat u toch heel uw leven gewoond en gewerkt heeft op verschillende plekken in India en dat u dus blijkbaar toch wel aan werk kon geraken, dan stelt u dat u werkte voor een Tibetaanse baas en dat het moeilijk was om een job te krijgen bij de regering (CGVS, p. 10). Als u daarbij dan opgemerkt wordt dat er naast werken voor de regering in India toch nog heel wat andere werkmogelijkheden zijn dan, dan stelt u dat er inderdaad verschillende jobs zijn, maar dat de salarissen zeer laag zijn, dat het heel onstabiele jobs zijn en dat het verschil zeer groot is met de vaste jobs van de regering met een goed betaald salaris (CGVS, p. 10). Verder stelt u dat uw man ook geen werk kan vinden in India omdat hij de taal niet spreekt (CGVS, p. 10). De enige verdere uitleg die u hiervoor echter kan geven is dat Hindi te moeilijk is voor hem om te leren en dat hij de taal ook niet wil leren, uw man wil Engels leren, geen Hindi of Ladakhi (CGVS, p. 10). U spreekt echter wel behoorlijk Hindi (CGVS, p. 10). Tot slot spreekt u ook nog over de toekomst van uw kinderen als reden waarom u India zou verlaten hebben. U stelt steeds uw hoofd te hebben moeten buigen als vluchteling in India en u vindt het belangrijk dat uw kinderen een andere toekomst krijgen (CGVS, p. 10).

Samenvattend kan gesteld worden dat de redenen die u hier aanhaalt voor uw persoonlijke vertrek uit India onvoldoende zwaarwichtig zijn en geen persoonlijke en doelgerichte vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie inhouden bij een huidige terugkeer naar India. U baseert zich louter op de algemene situatie van Tibetanen in India en u haalt nergens enige concrete persoonlijke problemen aan die u heeft ondervonden en die rechtstreeks zouden hebben geleid tot uw vertrek. Op het einde van het interview heeft u het plots over een dispuut over water met de Indiase bevolking toen jullie in Ladakh woonden. Ze zouden jullie niet toegelaten hebben water te halen aan de waterput en het zou tot een verbaal en fysiek conflict gekomen zijn (CGVS, p. 13). Jullie zijn hiervoor echter nooit naar de politie geweest en bovendien gebeurde dit incident in het jaar 1996, is het dus 7 jaar geleden intussen en blijkt nergens uit uw verklaringen dat dat geleid zou hebben tot uw huidig vertrek uit India (CGVS, p. 13). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u uw hele leven gewoond en gewerkt heeft op verschillende plekken in India, wat datgene wat u vertelt over discriminatie bij het vinden van werk dan ook nuanceert. Het feit dat u geen werk kan vinden bij de overheid kan geen reden zijn om India te verlaten in de zin van de Vluchtelingenconventie en het feit dat uw man geen Hindi of Ladakhi wil leren om zo aan werk te kunnen geraken getuigt eerder van weinig inzet en inspanning om jullie leven daar werkelijk op te bouwen. Ook het willen geven van een betere toekomst aan uw kinderen is geen voldoende zwaarwichtige reden om uw asielaanvraag op te baseren.

Vervolgens werd u gevraagd waarom u op dit moment niet kan terugkeren naar India en wat u concreet vreest bij een huidige terugkeer. U antwoordt daarop dat u denkt dat het heel moeilijk zal zijn daar want dat u illegaal naar hier bent gekomen, dat u zou kunnen gearresteerd worden door de politie en dat u daar nu geen RC meer heeft. U denkt dat u het dan wel heel moeilijk zal hebben (CGVS, p. 10). Dat uw documenten voor een terugkeer naar India niet in orde zouden zijn, slaat eigenlijk nergens op, daar u ook niet de moeite heeft gedaan om in orde te zijn met deze documenten. U hebt immers in België niet de moeite genomen om de Indiase ambassade te contacteren om het verlies van uw originele RC en IC te melden (CGVS, p. 6 en 10). Het enige wat u hierop kan zeggen is dat u daar niet aan dacht, dat u gewoon hier aankwam en dat nooit ging vragen (CGVS, p. 6). De enige reden die u verder kan geven waarvoor u zou gearresteerd kunnen worden door de politie is omdat u uw reis naar Europa zou gekocht hebben (CGVS, p. 10). Uw originele IC zou door de persoon die met u meereisde zijn afgenomen en verbrand (CGVS, p. 6). U heeft echter nooit de moeite genomen om een kopie te maken van uw originele IC, u hebt dat gewoon niet want dat moest niet (CGVS, p. 6). U hebt echter wel een kopie van uw RC en ook van uw Groene Boekje, wat het bevreemdend doet overkomen waarom u dan ook geen kopie heeft kunnen maken van uw IC. U heeft hier echter geen enkele verklaring voor (CGVS, p. 6). Wanneer u meegedeeld wordt dat dit wel degelijk vermeld wordt in deze documenten, dat u bij verlies zo snel mogelijk aangifte dient te doen bij de dichtstbijzijnde ambassade, en dat u dan een duplicaat kan bekomen op de ambassade (zie de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en die aan uw administratief dossier werd toegevoegd: COI Focus 'De Tibetaanse gemeenschap in India'), dan kan u alleen maar zeggen dat u niet opgeleid bent en dat u niet weet of dat erin staat (CGVS, p. 10).

Tenslotte kan ook nog worden opgemerkt dat u bij uw aankomst in Parijs in Frankrijk geen asiel aanvraag, hoewel u daar toch 9-10 dagen verbleef (CGVS, p. 12). Nochtans kan van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht worden dat hij zo snel mogelijk asiel aanvraagt bij aankomst in een veilig land, indien hij werkelijk op zoek is naar een vorm van internationale bescherming. Dit doet eveneens vermoeden dat u India niet verliet omwille van redenen zoals die zijn voorzien in de Vluchtelingenconventie.

Uit voorgaande argumentatie blijkt dat u geen elementen aanhaalde waaruit blijkt dat uw vertrek uit India zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan uw administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen

die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel "Yellow Book" genoemd, kunnen bekomen bij de Indiase autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to Return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indiase autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen NORI-stempel vraagt in zijn IC.

In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een reistitel beschikt in India, dat u in het bezit was van een dergelijke IC en dat u ermee naar België reisde (CGVS p. 5-6 en p. 11). U zou uw originele IC afgegeven hebben aan de smokkelaar en deze zou door hem meteen verbrand zijn (CGVS, p. 6 en p. 10). Dergelijke stereotiepe verklaring kan echter geenszins overtuigen. U legt hierover immers dermate vage, weinig logische en weinig aannemelijke verklaringen over af dat het vermoeden dan ook rijst dat u nog wel in het bezit bent van uw IC. U kan ook geen enkel document voorleggen ter staving van de reisweg die u aflegde naar Europa, deze documenten zouden ook ingehouden zijn door de smokkelaar (CGVS, p. 6). Verder merkt het CGVS op dat het bijzonder ongeloofwaardig overkomt dat u zulk belangrijk identiteitsdocument zomaar aan de smokkelaar zou afgeven. Het gaat hier immers om uw eigen document en u deed blijkbaar ook geen enkele inspanning om uw IC terug te vragen aan de smokkelaar of om er een kopie van te maken. Het enige wat u hieromtrent kan zeggen is dat uw IC en die van uw 4 reisgenoten werden afgenomen en verbrand en dat de smokkelaar zei dat jullie dat niet meer nodig zouden hebben (CGVS, p. 6). U zou er ook nooit aan gedacht hebben hier een kopie van te maken want dat moest gewoon niet. U kan alleen maar zeggen dat de smokkelaar uw IC afnam en geen kopie gaf (CGVS, p. 12-13). U heeft er blijkbaar verder ook geen enkele inspanning voor gedaan om uw IC of een kopie ervan terug te verkrijgen. Dergelijke verklaringen komen vreemd en weinig aannemelijk over aangezien het hier toch gaat om een belangrijk document dat uw identiteit kan staven. Uw IC is een officieel identiteitsstuk van de Indiase overheid dat niet alleen meer vertelt over uw identiteit maar ook over uw afkomst en uw status in India. Verder is het ook zeer bevreemdend dat u na uw aankomst in België niet de moeite hebt genomen om de Indiase ambassade te contacteren teneinde het verlies van uw originele IC te melden en eventueel een duplicaat hiervan te verkrijgen (CGVS, p. 6 en p. 10). Zoals reeds werd aangehaald blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en die aan uw administratief dossier werd toegevoegd dat het wel degelijk mogelijk is voor Tibetanen die hun IC in het buitenland verloren hebben, om bij een diplomatieke post van de Indiase overheid een duplicaat te verkrijgen van hun originele IC. Gevraagd waarom u na uw aankomst in België geen stappen ondernomen heeft om een nieuwe IC te bekomen, kan u alleen maar zeggen dat u dat niet wist (CGVS, p. 10). En ten slotte verklaarde u geen enkele weet te hebben van een visum in uw IC waarmee u Europa bent binnen gereisd (CGVS, p. 12). Als u gevraagd wordt of u dan niet in uw IC gekeken heeft en of u er een visum in heeft zien staan of niet, dan stelt u het niet te weten, u keek wel maar u weet het niet (CGVS, p. 12). Gezien de strenge en individuele grenscontroles op de internationale luchthavens, zeker bij het betreden van de Schengen zone, komt het zeer weinig aannemelijk en zeer weinig geloofwaardig over dat u hier geen weet van zou hebben en niets over kan vertellen. Gelet op deze weinig overtuigende verklaringen, ontstaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor het CGVS om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop u gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen, te verhullen.

Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt/ kan beschikken, en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

Wat betreft de door u neergelegde documenten, merkt het CGVS op dat deze geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Ze kunnen hooguit als een begin van bewijs inzake uw identiteit gelden, hetgeen het CGVS hier ook niet wil betwisten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de Vluchtelingenstatus, noch de Subsidiäre Beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar China doch wel kan worden teruggeleid naar India."

1.3. Stukken

1.3.1. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift de volgende documenten: Caritas, Vluchtschrift, maart 2012, www.caritas-int.be; Fédéral Office for migration, The Tibetan Community in India, 30 juni 2013, te consulteren op <http://www.ejpd.admin.ch/content/dam/data/migration/laenderinformationen/herkunftslanderinformationen/asien-nahost/ind/IND-ber-tibetan-community-e.pdf>; Organisation Suisse d'aide aux réfugiés, «Chine/Inde : situation des réfugiés tibétains en Inde », reinseignement de l'analyse-pays de l'Osar, 9 september 2013, te consulteren op <http://www.fluechtlingshilfe.ch/pays-d-origine/asia/inde/chine-inde-situation-des-refugies-tibetains-en-inde>; MO, "India laat alleenstaande vrouwen aan hun lot over", 22 oktober 2009, te consulteren op <http://www.mo.be/artikel/india-laet-alleenstaande-vrouwen-aan-hun-lot-over>; EHRM, YD t. Zwitserland, 30 maart 2013, n° 23273/13; EHRM, DC t. Zwitserland, 22 januari 2013, n° 7267/13; H. Knox Thames, India's failure to adequately protect refugees, <http://www.wcl.american.edu/hrbrief/v7il/india.htm>; Vancouver Courier, Tibetan refugees seek better life in Vancouver, 2 januari 2014, te consulteren op <http://www.vancourier.com/tibetan-refugees-seek-better-life-in-vancouver-1.776792>; The times of India, "Tibetans struggling to find another exile home in exile", te consulteren op <http://articles.timesofindia.indiatimes.com/2013-10-07/india/427931001tibetans-mcleodganj-exile>; US Congressional-Executive Commission on China: Annual Report 2013 dd. 10 oktober 2013, <http://www.cecc.gov/sites/chinacommission.house.gov/files/AR13DJ.PDF>; Freedom House, Freedom in the world: Tibet, 2010, <http://www.freedomhouse.org/report/freedom-world/2011/tibet>; "Chinese Crackdown on Tibetan Buddhism: A report published for the People's Republic of China's second Universal Periodic Review", Fidh, the international campaign for Tibet (ICT), September 2013, te consulteren op <http://fidh.org/IMG/pdf/en-report-tibet-4.pdf>; "They Say We Should be Grateful" Mass Relhousing and Relocation Programs in Tibetan Areas of China", Human Rights Watch, juni 2013, te consulteren op http://www.ecoi.net/file_upload/1476_137233_887_I_tibet0613_webwco-ver-O.pdf; "2012 International Religious Freedom Report - Tibet", US Department of State, 20 mei 2013, toegankelijk op 21 oktober 2013, http://www.ecoi.net/local_link/247442/357657_en.html; "China: country of origin information (COI) Report", UK Home Office, 24 augustus 2011; "Wave of arrests contributes to Tibet's growing isolation", Reporters Sans Frontières, 16 oktober 2013; "More Attention to Tibet Needed", Asian Fortune, 6 mei 2013; The Guardian, 2 januari 2014, <http://www.theguardian.com/lifeandstyle/womens-blog/2014/jan/02/death-gang-rape-victim-india-new-years-eve>; "Tot 60 verkrachtingen per dag in India", Enfant Tiers Monde, toegankelijk op 24 januari 2014, te consulteren op <http://www.kinderenderdewereld.be/index.cfm?ContentID=878216711>; "Meerdere meldingen van verkrachtingen in India", De Morgen, 15 januari 2014.

Verzoekster legt ter terechtzitting nog een nota neer met volgende stukken:

persartikel van North Gazette, "Tibetan appeals to Home Ministry to stop deportation to China Occupied Tibet", 22 februari 2013, <http://northgazette.com/news/2013/02/22/tibetan-appeals-to-home-ministry-to-stop-deportation-to-china-occupied-tibet/>;

Verklaring die mee ondertekend werd door de ambassade van India te Brussel;

Verklaring van de heer P. D.;

IRB, chapitre 10 clause d'exclusion, 28 februari 2014;

Echo of Arunachal, « Aapsu urges caution against refugees wrongdoing », 18 november 2013.

De binnenlandse Chinese identiteitsdocumenten van verzoekster en haar zoon.

1.3.2. Verwerende partij voegt bij de nota een update van de COI Focus "China India, De Tibetaanse gemeenschap in India" van 6 februari 2014, een "Summary Conclusions on the Concept of "Effective Protection" in the Context of Secondary Movements of Refugees and Asylum-Seekers", UNHCR, februari 2003 en een "COI Focus" "CHINA/INDIA/TIBET" "Non-refoulement in India volgens een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe (9 september 2013)", van 29 januari 2014.

Bij een schrijven van 25 maart 2014 voegt de verwerende partij een nieuwe update van de COI Focus "China India, De Tibetaanse gemeenschap in India" van 11 maart 2014 toe, alsook: COI Focus "China India, De nationaliteitsbepaling van Tibetanen in India" van 25 maart 2014 en COI Focus "China India, De vrees van Tibetanen bij terugkeer naar China" van 25 maart 2014.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, de schending van het non-refoulement beginsel en de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet; de schending van het beginsel van non-refoulement; de schending van artikel 3 EVRM; de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Verzoekster voert in een derde middel de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiäre bescherming); de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering en de schending van artikel 3 EVRM.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. De Raad benadrukt vooreerst dat *in casu* geen verwijderingsmaatregel wordt aangevochten. Waar artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). De schending van artikel 3 van het EVRM, moet gelet op de aard van de bestreden beslissing, bijgevolg niet afzonderlijk worden beoordeeld.

2.4. Verzoekende partij vraagt ter terechtzitting de zaak uit te stellen omwille van het laattijdig en onleesbaar karakter van de laatste update van de COI van 11 maart 2014 toegevoegd aan de aanvullende nota van de verwerende partij van 13 maart 2014. Aangezien de verwerende partij deze bijkomende COI niet tijdig heeft overgemaakt, noch -zoals ter terechtzitting kan blijken- in een vorm die na het doorfaxen aan de verzoekende partij nog leesbaar is, wordt de update van de COI Focus "China India, De Tibetaanse gemeenschap in India" van 11 maart 2014 uit de debatten geweerd. Verwerende partij bevestigt dat de bijkomende informatie in deze update *in casu*, niet essentieel is voor de beoordeling van onderhavige asielaanvraag.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiäre beschermingsstatus

2.5. Er is geen betwisting over verzoeksters naam, geboorteplaats en datum. Verzoekster is geboren op 13 maart 1978 in Jangthank, Ladakh, India (RC) en behoort tot de Tibetaanse gemeenschap van India (Green Book). Anders dan de commissaris-generaal heeft vastgesteld kan uit het administratief dossier, de stukken toegevoegd aan het verzoekschrift en ter terechtzitting blijken dat verzoekster de nationaliteit bezit van de Volksrepubliek China en dit aantoonde middels haar Chinees binnenlands paspoort waarin ook uitdrukkelijk wordt gesteld dat de houder de nationaliteit van de Volksrepubliek China bezit. Ook verzoeksters ouders waren geboren in China en haar vader heeft de Chinese nationaliteit. Verzoeksters moeder is overleden.

2.6. Noch het administratief dossier, noch het verzoekschrift brengt informatie aan waaruit kan aangenomen worden dat alle Tibetanen uit de Volksrepubliek China *prima facie* in aanmerking komen voor internationale bescherming. Immers uit de informatie die werd aangebracht kan blijken dat niettemin de mensenrechtensituatie in Tibet kan verontrusten, vooral personen met een specifiek

risicoprofiel, in het bijzonder Tibetaanse nonnen en monniken en politiek actieve personen in de negatieve aandacht komen. Geenszins wordt aangetoond dat elke Tibetaan louter omwille van zijn Tibetaanse etnie en Boeddhistische geloof vervolgd wordt of zal worden door de Chinese autoriteiten.

Ook uit verzoeksters verklaringen kan dit niet blijken nu ze louter omwille van economische redenen naar China is vertrokken en ze terugkeerde naar India omdat haar economische verwachtingen niet gerealiseerd werden en de algemene situatie beklemmend was. Gevraagd naar haar vrees om terug naar China te gaan, verklaarde verzoekster enkel *"Ik dacht dat ik daar problemen zal hebben en dat ik daar niet kan leven"*. Verzoekster stelt dat ze wel voldoende *"eten en drinken"* had maar dat ze *"daar niet gelukkig zijn en problemen hebben"*. Verzoekster voegde nog toe dat er veel administratieve besommeringen waren om opnieuw een paspoort te krijgen om China te verlaten (CGVS-gehoor p. 8). Hieruit kan echter geen vluchtelingenrechtelijke vrees worden afgeleid.

2.7. Verzoekster is aldus niet vertrokken uit China omwille van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Ze vertrok legaal uit China naar India. De toepassing van artikel 48/5, § 4 van de Vreemdelingenwet is aldus niet ter zake dienend. De opmerkingen van verzoekende partij inzake de "problematiek en de cumulatieve voorwaarde" van artikel 48/5, § 4 van de Vreemdelingenwet, worden aldus *in casu* niet nuttig aangevoerd. Er is dan evenmin enige reden tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

2.8. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat verzoekster, indien zij niet wenst terug te keren naar China, ze ook naar India kan terugkeren bij haar familie. Verzoekster is geboren in India waar ze met uitzondering van haar verblijf in China, ook steeds heeft gewoond. Verzoekster is ook legaal naar Europa gekomen met een Indiase Identity Certificate (IC) voorzien van een geldig visum. Verzoeksters verweer is volledig gericht tegen haar verblijfsstatus in en terugkeermogelijkheden naar India. Verzoekster kan echter niet overtuigen dat ze India verliet omwille van een nood aan bescherming.

2.9. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster talrijke argumenten toevoegt aan haar asielrelaas niettegenstaande ze werd gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken, haar relaas kon toelichten in haar vragenlijst, opnieuw uitvoerig werd gehoord op het CGVS en gedurende de ganse asielprocedure schriftelijke toevoegingen kon aanbrengen. Verzoekster heeft op het einde van het CGVS-gehoor meerdere keren bevestigd dat ze alle moeilijkheden in India had aangegeven en er geen andere redenen waren waarom ze naar Europa gekomen was. Verzoeksters toevoegingen in het verzoekschrift inzake de verblijfsvergunning zijn dan ook geenszins overtuigend en gaan overigens in tegen het asielrelaas. Immers verzoekster heeft reeds India verlaten naar China, keerde terug en is opnieuw in het bezit gesteld van alle nodige Indiase documenten. Geenszins wordt aangetoond dat verzoekster thans geen RC meer kan krijgen, te meer nu haar gezin nog steeds legaal in India verblijft. Integendeel verzoekster heeft steeds een legaal verblijf gehad in India zoals ook kan blijken uit haar RC. Verzoekster kan aldus niet overtuigen dat het verblijf van de Tibetaanse gemeenschap in India slechts tijdelijk is. Uit de vaststelling dat RC's een beperkte geldigheidsduur hebben en op de vervaldatum moeten verlengd worden, kan niet besloten worden dat het verblijfsrecht van de Tibetanen onzeker is of afhankelijk is van de "goodwill van de regering". Het is belangrijk vast te stellen dat zowel de Indiase autoriteiten als de vertegenwoordiging van de Dalai Lama onafhankelijk van elkaar bevestigen dat de algemene instructies (Information Pertaining Tibetan Nationals) correct worden toegepast en dat de Tibetanen ze effectief opvolgen en dat de vernieuwing van de RC's van de "long term staying Tibetans" in de praktijk "gemakkelijk" verloopt (COI Focus "CHINA INDIA" "De Tibetaanse gemeenschap in India"). Zo blijkt zelfs dat de Indiase overheid inzake verblijfsdocumenten nauw samenwerkte met de Tibetaanse overheid in ballingschap (CTA) en daarbij herhaaldelijke inspanningen leverde om ook de Tibetanen in afgelegen dorpen te bereiken via lokale kranten en publicaties. Ook al beslist elk land soeverein over zijn migratie en waar verzoekster er terecht op wijst dat dit beleid niet in de wet verankerd is, dan werd in India het beleid vastgelegd in officiële en voor heel India geldende en concreet opgevolgde instructies (*"Information Pertaining Tibetan Nationals"*). Dat dit beleid afhankelijk is van de zittende regering, is een bewering die strijdig is zowel met de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier als met verzoeksters eigen verklaringen en de voorbijge realiteit. Immers de Dalai Lama heeft zich met de Tibetaanse overheid en honderdduizenden volgers al 65 jaar geleden gevestigd in India. Verzoekster toont evenmin aan waarom er thans na meer dan 65 jaar veranderingen te verwachten zijn in het Indiase beleid ten opzichte van de Tibetanen. In tegendeel er kan vastgesteld worden dat de RC steeds gemakkelijker wordt uitgereikt en niet langer aan voorwaarden (werk, pelgrimstocht, studies) is gebonden. De Canadese rechtspraak (Choezom, Tendzin c. M.C.I. (C.F., IMM-1420-04), von Finckenstein, 30 septembre 2004; 2004 CF 1329) neergelegd ter terechtzitting is in deze zin irrelevant

nu verzoekster niet wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus en kan blijken dat deze Tibetaanse zaak steunt op beperkte en onvolledige landeninformatie wellicht aangezien de zaak niet actueel is en dateert van 30 september 2004. Verzoekster blijft dan ook bij louter theoretische beweringen. Ten slotte kan nog toegevoegd worden dat eenvoudige administratieve voorwaarden bij het verkeer van personen op zich niet als bewegingsbelemmerende maatregelen worden beschouwd, laat staan vervolging, te meer nu uit het relaas van verzoekende partij blijkt dat haar familieleden een leven hebben uitgebouwd op verschillende plaatsen in India waar ze hun economische activiteiten uitoefenen. Verzoekende partij blijft ook op dit punt theoretisch.

2.10. De argumenten van verzoekster inzake de gevaren van refoulement zijn evenmin gegrond. Uit de "COI Focus" "CHINA/INDIA" "De Tibetaanse gemeenschap in India", blijkt dat de Indische *Supreme Court* het beginsel van non-refoulement zowel als "gebruikelijk internationaal rechtsprincipe" heeft erkend als heeft begrepen onder het grondwettelijke principe "Recht op Leven". Indien India geen partij is bij het Vluchtelingenverdrag, dan stelt de Raad evenwel vast dat het non-refoulementprincipe de hoogste jurisprudentiële en grondwettelijke erkenning geniet.

2.10.1. Daarenboven kan uit de "COI Focus" "CHINA/INDIA/TIBET" "Non-refoulement in India volgens een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe" aangebrachte informatie en analyse blijken dat Tibetanen geen risico lopen overgeleverd te worden aan de Chinese autoriteiten. Indien niet uitgesloten is dat een bepaalde persoon geconfronteerd werd met bedreigingen tot uitzetting en afpersingen (zie stuk 5), dan is een dergelijk drukings- of afschrikingsmiddel weliswaar verwerpelijk, doch hieruit kan alsnog niet concreet en gedocumenteerd blijken dat deze of andere bepaalde Tibetanen de facto aan de Chinese autoriteiten werden overgedragen. De door verzoekende partij aangebrachte informatie werd gedeeltelijk verwerkt in deze COI en vermag voor het overige niet de vaststelling te wijzigen dat personen zoals verzoekster in India geen gegronde vrees kunnen aantonen om uitgewezen te worden. Integendeel uit hetzelfde stuk blijkt dat deze bewering niet verder gaat dan een vermelding zonder bijzonderheden, en voorts wordt gesteld dat ook dergelijke beweringen bovendien schaars zijn en tegengesproken worden en ten slotte dat algemeen genomen de Tibetanen niet het voorwerp zijn van refoulement.

2.10.2. Wat de verwijzing naar twee zaken voor het EHRM betreft (EHRM, YD t. Zwitserland, 30 maart 2013, n° 23273/13; EHRM, DC t. Zwitserland, 22 januari 2013, n° 7267/13), stelt de Raad vast dat deze twee nog hangende zijn, en dat de bijgevoegde documenten "questions" betreffen aan de in het geding zijnde partijen, zijnde eenvoudige verzoeken om informatie, waarbij de Raad opnieuw naar de in de COI's vervatte informatie verwijst. Daar waar verzoekster een internetbericht "Tibetan appeals to Home Ministry to stop deportation to China occupied Tibet" toevoegt, kan hieruit niet blijken dat de betrokkene ook effectief overhandigd werd aan de Chinese autoriteiten, enkel dat hij veroordeeld werd tot deportatie na het uitzitten van zijn gevangenisstraf. Verzoekster kan daarbij bezwaarlijk haar situatie vergelijken met deze van veroordeelde criminelen. Verzoekster heeft in het CGVS-gehoor zelf nooit gesteld dat ze deportatie vreesde naar China. Bovendien is verzoekster eerder vrijwillig naar China teruggekeerd en is ze opnieuw vertrokken om andere redenen dan een nood aan bescherming. Verzoekster kreeg met haar gezin ook de nodige documenten om legaal naar China te gaan en opnieuw uit het land te vertrekken. Verzoekster is dan ook geenszins coherent in haar handelwijze. Verzoekster voegt aldus argumenten toe in beroep die louter theoretisch zijn.

2.11. Verzoekster meent dat haar situatie in India zorgwekkend was. Voorop kan blijken dat de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier en de updates bevestigen "*dat de socio-economische situatie van de Tibetanen, in verhouding tot de algemene socio-economische omstandigheden voor de bewoners van het Indiase subcontinent, relatief goed is. Zij hebben vrij toegang tot de Indiase maatschappij (gezondheidscentra, onderwijssystemen, private arbeidsmarkt) én kunnen genieten van de uitgebreide voorzieningen die de CTA beheert (scholen, gezondheidscentra)*". Het is dan ook redelijk te besluiten dat de Tibetaanse bannelingen met hun nakomelingen zich genoegzaam kunnen registreren in India, er ongemoeid kunnen verblijven, dat ze niet het voorwerp zijn van refoulementmaatregelen, dat hun socio-economische situatie relatief goed is en dat zij niet op structurele wijze gediscrimineerd worden. Ook verzoekende partij is geboren in India waar ze haar hele leven heeft gewoond tot ze naar België kwam. Verzoekster wordt door de Tibetaanse regering in ballingschap als Tibetaanse beschouwd (Green Book). Haar familie, vader, broer en zussen, hebben zich op verschillende plaatsen in India gesetteld en verzoekster spreekt het Hindi. Verzoeksters echtgenoot heeft zijn eigen economische activiteiten.

2.11.1. Het volstaat verder niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van gewoonlijk verblijf werkelijk wordt bedreigd en vervolgd, zoals evenmin naar persoonlijke verklaringen van derden of niet-onderbouwde individuele meningen van auteurs. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Immers verzoekster wordt niet vervolgd door de Indiase overheid. Ze huwde, woonde en werkte zonder problemen in India. Verzoekster verklaart dat India niet veilig is voor vrouwen en Tibetanen gediscrimineerd worden. Verzoekster toont niet aan dat de situatie van Tibetanen in India van die aard is dat zij hiervoor het land dienen te ontvluchten en asiel moeten aanvragen. Verzoekster blijft algemeen en vaag (moeilijk werk te vinden, we worden gediscrimineerd). Verzoekster is niet vertrokken uit India uit nood aan bescherming noch kan blijken dat ze niet terug kan omwille van een vrees voor vervolging in de zin van het artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.12. Waar verzoekster nog beweert dat ze niet kan terugkeren naar India, wordt dit geenszins aangetoond. Vooreerst kan erop gewezen worden dat verzoekster vrijwillig en zonder enige dwang of noodzaak is vertrokken uit India. Ze heeft haar familie en echtgenoot en kinderen die legaal in het land verblijven, achtergelaten. Er kan ook niet worden ingezien waarom verzoekster niet kan terugkeren naar India en haar gezin in India. Verzoeksters bewering dat ze haar documenten heeft afgegeven aan de smokkelaar, kan niet overtuigen nu verzoekster legaal reisde en dus niet afhankelijk was van een smokkelaar. Het is niet aan de commissaris-generaal om aan te tonen dat verzoekster kan terugkeren naar India. De door verzoekende partij ter terechtzitting neergelegde attesten van de Indiase ambassade kunnen evenmin aantonen dat verzoekster de toegang tot het Indiaas grondgebied wordt geweigerd. De Tibetaanse personen die zich hadden aangeboden op de Indiase ambassade dienden zich voor de praktische administratieve afhandeling tot de CTA te wenden wat bezwaarlijk kan verbazen nu dit ook de wijze is waarop in India dient gehandeld te worden en uit deze stukken niet kan blijken dat deze personen over de nodige geldige identiteitsdocumenten beschikten. Verzoekster toont geenszins aan dat een ambassade aan personen die zich ongedocumenteerd aanbieden zonder meer identiteitsdocumenten moet uitreiken. Bovendien kan uit deze bijkomende stukken (stukken 24 en 25) niet blijken of hun situatie gelijklopend is met deze van verzoekster. Verzoekster toont niet aan dat eventuele praktische bezwaren van administratieve aard – in zoverre al van toepassing aangezien verzoekster legaal het land verliet – onoverkomelijk zijn, laat staan een vervolging uitmaken.

2.13. Aangezien verzoekende partij zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus, toont zij evenmin aan in India een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.14. De overige documenten en argumenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.15. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK